

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

FANCY FAIR

Volks blijspel in drie bedrijven

door

1880

Sylva Deblanc

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.3033

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *FANCY FAIR* op te voeren moet de naam van auteur *SYLVA DEBLANC* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/009
ISBN 978-90-385-11030

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Sylva Deblanc
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(7 dames – 4 heren – Fig.)

DOLF, gepensioneerde, goeie ziel

SISKA, zijn vrouw, bazig maar toch liefhebbende vrouw

GEORGES, vriend van het huis, vrijgezel

KATRIEN, getrouwde dochter van het echtpaar

RITA, roddeltante

MARIE, buurvrouw

IRMA, kwezel, vooraan in de 30

MARIO BELLA, kunstschilder

CARMEN, zuster van de kunstschilder, beeldschone vrouw

MADAM, vrouw van de eerste schepen, bijnaam Madam chichi

VOORZITTER, van de Harmonie

Juryleden: figuratie

Dirigent : figuratie

DECOR

Eerste en tweede bedrijf : een eenvoudige woonkamer. Rechts: deur naar de keuken – Links vooraan: de deur naar de voordeur, de gang, en de slaapkamers - Links achteraan: de deur naar de tuin. Dit is ook de deur waar men gewoonlijk binnenkomt.

Derde bedrijf : Tentoonstellingsruimte. In het midden een paneel dat de ruimte in twee deelt, achteraan een hokje waar verpakking e.d. staat.

VOORWOORD

Tijdens de jaarlijkse fancy fair is er telkens een wedstrijd van harmonieën uit de omgeving. De muziekmaatschappij van het dorp doet mee met de wedstrijd van de provincie. De muziek is prachtig en ze maken dan ook een grote kans om de prijs van de provincie te winnen. Het publieke optreden wordt echter een gênante aangelegenheid voor één van de leden.

Dit stuk bestaat uit 3 delen die eventueel zelfstandig kunnen gespeeld worden als eenakter. Als dit gebeurt in samenwerking met de plaatselijke harmonie, dan wordt dit eveneens avondvullend.

De voorstelling leent zich dan ook uitstekend om in samenwerking met de plaatselijke harmonie te worden gebracht.

TROFEE

Het tornooi is op vrijdagavond

Het verhaal speelt zich af op zaterdagvoormiddag

De prijsuitreiking is op zaterdagavond.

(na een intro van harmoniemuziek, eventueel een uitgebreider concert)

VOORZITTER : *(zit voor het decor, aan een tafel, samen met de juryleden – het vaandel van het plaatselijke harmonie staat in de achtergrond. Staat recht)*

Dames en Heren, de jury heeft nu de moeilijke taak om een winnaar aan te duiden. De prijs van de provincie is enorm belangrijk. De winnaar van deze avond zal voortaan een eretitel rijker zijn. De Harmonie die deze trofee *(wijst naar de trofee die ergens tentoongesteld staat)* in zijn bezit heeft, zal de weg zien open liggen om nog meer triomfen te oogsten. Omdat het later geworden is dan voorzien en omdat de jury zo nauwgezet mogelijk wil werken, hebben we besloten nog eens degelijk te overleggen en de uitslag pas bekend te maken morgen in de loop van de voormiddag. De respectievelijke lokalen zullen hiervan per telefoon in kennis worden gesteld. Er wordt dan verwacht dat de winnende Harmonie een extra uitvoering brengt morgenavond in deze zaal. Ik dank U.

(de voorzitter en de leden van de jury verlaten plechtig de zaal, papieren in de hand – Georges en Dolf haken het vaandel van de standaard)

In de woonkamer

(Siska loopt over en weer om de ontbijtboel te zetten zoals tassen, messen enz..; haalt uit de kast koffiemolen en koffie en begint koffie te malen met handkoffiemolen; haalt dampende fluitketel uit de keuken en begint koffie op te gieten. Georges komt binnen langs achter)

SISKA : *(kijkt op van haar werk)* Oh ! Georges. Zo vroeg al op de baan ?

GEORGES : Wat jij vroeg noemt. Ik ben al een uur op. Ik verslaap niet graag mijn dag.

Het leven is daar veel te mooi voor. Is Dolf thuis ?

SISKA : Dolf slaapt nog. Die muziekwedstrijd is hem in de benen geslagen.

GEORGES : Hoe ? De benen ? Wat wil je zeggen ?

SISKA : Weet jij dat niet ?

GEORGES : Neen

SISKA : Ik ook niet. Hoe laat ben je thuisgekomen gisteren ? Het moet na twaalf geweest zijn.

GEORGES : Ik heb niet op mijn horloge gekeken.

SISKA : Nochtans was voorzien dat het rond half twaalf zou gedaan zijn.

GEORGES : Ja, voorzien. Wat wilt dat zeggen.

SISKA : Dat jullie zijn blijven plakken.

GEORGES : Ik ? Ja, bij mij steekt dat op geen uur. Mijn bed wordt toch niet voorverwarmd.

SISKA : Een vrijgezel doet zijn goesting. Hij mag lang wegblijven. Mijn Dolf is geen vrijgezel en hij blijft toch lang weg. Die fanfare zal nog zijn ondergang zijn.

GEORGES : Allee Siska, jong. Zo erg is dat toch niet.

SISKA : Neen ? En... *(doet teken van drinken)* Je was toch tesamen ? Hoe laat was het?

GEORGES : Zou je nu geloven dat het mij niet te binnen schiet.

SISKA : Je gaat het mij niet vertellen hé ? Ik dacht van je tong te pellen maar je houdt je bek in je pluimen.

(Georges glimlacht en heeft al heel de tijd naar de koffie gekeken en met een lege tas gespeeld)

Wil je ook een kopje koffie ?

GEORGES : Dat is een goed idee.

SISKA : *(schenkt in)* Dolf ! Dolf ! Opstaan ! Zwalpei. Georges is hier. *(tegen Georges)* Hij zal gaan afkomen, al brommend gelijk een beer en hij zal er uit zien als een afgelikte boterham

GEORGES : Ja, 't zijn zware dagen.

SISKA : Moest hij niet zo drinken, hij zou niet zo verfrommeld zijn 's morgens.

GEORGES : Siska jong, je mag nu niet overdrijven. Hij was niet dronken, hoogstens een beetje uit de haak.

(Dolf op langs gangdeur met verwarde haren, slordig gekleed, bromt een goeie morgen)

SISKA : Zie hem daar nu staan. Een aap heeft er niets aan.

(Dolf is nog slaperig, kamt zijn haar met zijn hand, wrijft zich in de ogen en zet zich neer aan tafel)

(bedient hem) Hier, eet iets. Je zal ervan opkikkeren. Ik ga in de tuin de groenten uitdoen voor deze middag. *(af naar achter)*

GEORGES : Dolf, waar is dat vaandel ?

DOLF : *(etend)* In het vaandelbakske.

GEORGES : Zevert niet, man. Wees eens ernstig. Ons vaandel is weg.

DOLF : Weg ?

GEORGES : Ja. De instrumenten zijn er, maar het vaandel is weg. Waar is het ? Jij hebt het gehad.

DOLF : Ik ?

GEORGES : Ja, jij. Denk eens goed na. We moeten het hebben tegen vanavond.

DOLF : Vanavond ?

GEORGES : Maar Dolf, wordt wakker. Herhaal toch niet alles wat ik zeg.

DOLF : Wat zeg je ?

GEORGES : Laat uw verzopen hersenen eens werken.

SISKA : *(op van achter met groenten; heeft laatste repliek gehoord)* Laat maar Georges, het is geen avance. Het duurt tot na de middag eer ze opgedroogd zijn en dan is het de moeite niet om ze te doen werken. *(zet haar mand vol groenten aan de keukendeur)* Waarover gaat het ?

GEORGES : Niets speciaal.

SISKA : Als Dolf zijn hersenen moet laten werken dan moet het speciaal zijn.

GEORGES : Het is niets. Hij heeft gisteren iets meegenomen, per vergissing en ik kom het terug halen.

SISKA : Ik zal eens kijken. Zijn kostuum ligt gereed om te laten reinigen. *(haalt kostuum uit de keuken)*

GEORGES : Laten reinigen ? Zie dat we vanavond weer moeten spelen ?

DOLF : Ja ?

SISKA : Weet jij dat niet ?

GEORGES : Als we winnen moeten we onze prijs afhalen en een serenade spelen voor de burgemeester en heel zijne ‘annekensnest’ (zijn gevolg).

DOLF : Ja ?

SISKA : Wanneer zal je het weten ?

DOLF : Ja, wanneer ?

SISKA : Was jij er niet bij misschien ?

GEORGES : In de loop van de voormiddag gaan ze het weten in het lokaal

SISKA : Stamcafé wil je zeggen.

GEORGES : en iedereen weet wie hij moet gaan verwittigen.

SISKA : Iedereen, behalve Dolf.

DOLF : Ik moet Georges verwittigen.

SISKA : Georges jou zeker. Ik zal toch zijn kostuum moeten laten reinigen, het zit vol moddervlekken. *(haalt zijn zakken leeg en er komt van alles uit zoals zakdoek, krijtje, koordje, nagels en een foto)*

(vooraleer Siska kan zien wat er op de foto staat, snapt Dolf ze van de tafel en steekt ze op zak zonder een woord te spreken)

(bekijkt Dolf verwondert) Hij wordt wakker. *(doet de groenten naar de keuken en komt terug)*

KATRIEN : *(komt langs achter)* Ma ! Oh, Georges. Koffieklots halfweg de voormiddag? Dag pa, al wakker ?

(Dolf gromt iets)

GEORGES : Het begint te klaren.

KATRIEN : Ma, ik ga boodschappen doen. Heb jij iets nodig ?

SISKA : (*haalt geldbeugel*) Breng je brood mee ?

KATRIEN : (*aanvaardt het geld*) Ik moet ook naar de kruidenier.

SISKA : (*geeft nog geld*) Wel, breng wat kaas mee. En zou je naar de nieuwkuis willen gaan. Pa zijn kostuum is vuil en hij kan het vandaag nog nodig hebben.

KATRIEN : Ach ja, het is waar. Pa, hoe is het geweest gisteren ?

DOLF : Goed.

GEORGES : We gaan straks de uitslag weten.

KATRIEN : Ik was er gaarne bij geweest, maar de vrijdag is het moeilijk om een kinderoppas te vinden. De meisjes die ik gewoonlijk heb gaan dan naar de balletles.

DOLF : Ik versta dat, kind.

SISKA : Ik kon komen oppassen.

KATRIEN : Ma, als je zelf niet gaat omdat je liever eens vroeg gaat slapen, dan moet je niet op mijn twee kastaars komen passen. Ik zal eerst het kostuum gaan afgeven. Bij de snelkuis is het in minder dan een uur gedaan. Ik kan het dan al terug meebrengen.

SISKA : Goed, Katrien. (*haalt plastic zak uit de kast en doet het kostuum er in*) Ik heb zijn zakken leeggehaald. Georges, je zal elders moeten zoeken, hier vind ik niets.

RITA : (*op langs achter*) Geen belet ? Elk een goeiedag.

KATRIEN : Ik ga ervandoor. Tot straks. (*af langs achter*)

SISKA : Wel Rita, welk nieuws ? Ga zitten.

(Rita gaat zitten in divan rechts)

Ook een tas koffie ?

RITA : Ik wil wel.

(Georges en Dolf staan recht om weg te gaan maar gaan terug zitten als Rita)

begint te roddelen)

Zeg, Siska, je hebt iets gemist gisteren.

SISKA : *(bekijkt Dolf en Georges)* Ik kan het mij voorstellen.

RITA : Neen, dat kan je niet. Als je het niet gezien hebt dan kan je dat niet. Dolf, ik wist niet dat jij zo kan dansen.

DOLF : Dansen ?

SISKA : Dansen ? Hij ?

RITA : Ja, op de tafel zonder ook maar een glas te breken.. En zingen, mens, zingen dat horen en zien verging.

GEORGES : *(wil van onderwerp veranderen)* Hoe is het met Staf ?

RITA : *(tegen Georges)* Hij is al klaarwakker. *(tegen Siska)* En succes dat hij had.

GEORGES : Speelt hij met de duiven vandaag ?

RITA : *(tegen Georges, kort)* Vandaag niet. Siska, het is jammer dat je er niet bij was.

GEORGES : Ik heb gehoord dat het slecht gaat in de fabriek. Heeft Staf er nog niets over gehoord ?

RITA : *(tegen Georges)* NEEN. *(tegen Siska)* Wij hebben nogal gelachen.

GEORGES : Rita, heb je ook al een belastingsbrief gekregen ?

RITA : *(let niet meer op Georges)* En die meisjes !

SISKA : Meisjes ?

DOLF : Meisjes ? Ik weet van geen meisjes.

(Deurbel)

SISKA : *(naar gangdeur gaande, tot Dolf)* Jij weet blijkbaar niet veel. *(af, komt direct terug met Irma)* Kom binnen, Irma. *(doet teken naar zetel links)*

IRMA : Dank u *(zet zich)*

SISKA : Een tas koffie ?

IRMA : Wel ja, dat gaat er altijd in.

SISKA : *(schenkt in)* Alstublieft.

RITA : *(duidelijk niet bevriend met Irma)* Dat is één van die meisjes.

(Dolf en Georges schieten in een bulderende lach. Siska kan haar lach moeilijk inhouden. Irma kijkt verstoord. Dolf en Georges staan recht)

GEORGES : Siska, jong, het is de moeite niet om verder te luisteren.

IRMA : Ik Ik ben er nog niet goed van.

GEORGES : Deed het zo veel pijn ? Siska, jong, het houdt geen steek. Irma en Rosa hebben hem van de tafel geholpen. Dat is alles.

IRMA : Alles ? Was het maar waar.

GEORGES : Irma, je mag niet klagen. Je hebt wat je wou.

IRMA : *(verontwaardigd)* Och !!

GEORGES : Ja. Je bent niet verplicht om naar zo'n feesten te gaan. Maar daar kan je naar de mannen kijken.

SISKA : *(bestraffend)* Georges.

GEORGES : Wel ja. Je was er nog rap bij als hij van de tafel moest geholpen worden.

IRMA : Ik doe al jaren het secretariaatswerk. Dat weet jij goed genoeg. En om alles vlot te laten verlopen moet ik erbij zijn.

GEORGES : *(spottend)* Ja, je hebt gelijk. Iedere vereniging heeft een beschermheilige, maar die houden een oogje in het zeil op afstand. Jij komt te dicht.

IRMA : *(blaast van verontwaardiging)* Weet jij wat er gebeurd is ?

DOLF : Ik ga buiten. Eens mijn gat verluchten.

GEORGES : Ik ga mee. Siska, jong, ik kom terug met de uitslag. *(beiden af naar achter)*

(Siska ruimt af dus loopt over en weer van de keuken naar tafel, brengt groenten mee en begint die schoon te maken.)

RITA : Hoe jij daar zo gemakkelijk in kunt zijn. Ben jij niet nieuwsgierig naar wat er gebeurd is?

IRMA : Ja, Siska, ik zou daar niet zo gemakkelijk over gaan. Hij heeft mijn handtas genomen.

RITA : Hij speelde een bedelaar, een bedelaar met een bult.

IRMA : Een bedelaar ? Dief zal je bedoelen.

SISKA : *(het geroddel beu)* Vertel mij nu eens nuchter en kalm wat er gebeurd is. Ik weet het, als hij een druppel op heeft doet hij zot, maar er zit geen greintje kwaad in. Mijn Dolf is wel een rare Charel maar stelen zal hij zeker niet doen.

RITA : *(vergoelijkend)* Dat was om te lachen. Hij heeft haar handtas genomen en dan teruggegeven. Hij moest acteur geworden zijn zoals hij toneel kan spelen.

SISKA : Wel *(tot Irma)* Wat kom jij hier dan doen ?

IRMA : Dat is niet alles. Hij heeft ze teruggegeven, maar hij heeft er iets uit genomen *(wacht tot ze de volledige aandacht heeft)* Mijn foto.

SISKA + RITA : WAT ?

IRMA : Ja, mijn foto. En daar kan ik niet mee lachen.

SISKA : *(gedecideerd)* Als het zo is zal ik eens informeren. *(gaat naar voor, doet deur open)* En ik zal u het resultaat zelf komen vertellen.

(Rita en Irma gaan sprakeloos langs voor af)

(kuist verder haar groenten, kwaad) Als zij denken van mijn Dolf hier zwart te kunnen komen maken, dan zijn ze aan het verkeerde adres. Je moet maar durven; in mijn eigen huis.

(het is twee tellen stil terwijl Siska verder werkt)

DOLF : *(op langs achter)* Dat heeft mij deugd gedaan. Ik voel mij een heel ander mens.

SISKA : *(kort)* Ik ook

DOLF : Je mag je niet laten opjagen door die twee trutten.

SISKA : Waar is die foto ?

DOLF : Foto ?

SISKA : Ja, foto. Je moet je niet van de domme houden. Die foto die je daar zo rap hebt weggegrist.

(Dolf haalt met tegenzin de foto uit zijn zak)

(bekijkt hem) Wat moet jij met haar foto ?

DOLF : Het heeft niets te betekenen. *(wil foto nemen maar Siska laat het niet toe)*

SISKA : Wel?

DOLF : Ach. Ik heb mij weer wat laten opsolferen. Het bestuur wil haar vieren voor 15 jaar trouwe dienst in het muziek en als geschenk willen ze haar portret laten schilderen.

SISKA : En er kon niemand haar eens fotograferen?

DOLF : Ze laat zich niet fotograferen.

SISKA : Ze konden toch gewoon een foto vragen?

DOLF : Aan een kwezel. Ge ziet dat van hier. Die zien overal spoken.

SISKA : *(geeft foto weer)* En moest jij daarvoor zo onnozel doen?

DOLF : Het mocht niet opvallen.

SISKA : Niet opvallen! Niet opvallen? Het kwam in het eerste nieuws. Het zal in het parochieblad staan. *(citeert)* BULTI HAD SUCCES.

DOLF : Het was de enige manier om onopvallend in haar handtas te zoeken. *(zelf een beetje kwaad)* En potverblomme, de volgende keer kunnen ze zelf hun vuile zaken doen.

SISKA : Ze heeft het toch ontdekt.

DOLF : Ja. Nu. Maar gisteren niet. Als ze erachter vraagt dan weet ik van niets meer.

SISKA : Waarom griste jij die foto zo rap van de tafel weg? Waarom mocht ik dat niet zien?

DOLF : Omdat je dan een hele hoop vragen zou stellen en dat ik dan heel die uitleg zou moeten geven.

(Siska neemt verstoort gekuiste groenten mee naar de keuken en af)

(naar keuken kijkend) Zaag. *(neemt krant en leest)* Zij kan gerust een zagerij beginnen.

SISKA : *(hoofd in het deurgat)* Wat zegt ge ?

DOLF : Niets speciaal. Ik zeg dat ze in de Ardennen een zagerij gaan beginnen.

SISKA : Waar haalt gij dat?

DOLF : Hier, het staat in de krant.

SISKA : Als het daarin staat dan zal het wel waar zijn, vooral in het Volk *(gaat terug in*

keuken)

DOLF : (*zucht, bladert verder in de krant*) Het sport is ook al niet veel. Als Zulte-Waregem niet gewonnen heeft, is de rest mij het lezen niet waard.

GEORGES : (*op langs achter*) We hebben gewonnen hé.

DOLF : Allee.

GEORGES : Ja, we moeten vanavond spelen. Ik hoop dat we er ene krijgen. (*doet teken van drinken*) Ik ben er al een paar gaan verwittigen. Nu moeten we zeker dat vaandel hebben.

DOLF : Dat vaandel?

GEORGES : Begin nu weer niet. Een muziekkorps zonder vaandel is als een café zonder bier. En dat is erg.

DOLF : Geen bier ?

GEORGES : Geen vaandel. Waar is het?

DOLF : Ik weet het niet.

GEORGES : Denk eens goed na. Jij hebt hem het laatst gehad.

DOLF : Ja, natuurlijk. Ik sta vooraan met het vaandel in mijn hand.

GEORGES : En dan. Wat hebt ge dan gedaan?

DOLF : Een pintje gedronken.

GEORGES : Dat weet ik; maar met het vaandel ?

DOLF : Bij de instrumenten achtergelaten zoals altijd.

GEORGES : Je hebt het zeker nog in uw handen gehad voordat je je pantomime opvoerde. Daarna heb ik het niet meer gezien.

DOLF : Ik weet het niet meer. Ik moet verstrooid geweest zijn.

GEORGES : Ik geloof het. Je zou van minder (*theatraal*) Gevangen in de armen van Irma.

DOLF : Zevert niet. Als ik dat vaandel niet terugvind dan moet ik een nieuw laten maken en wat zal mij dat kosten ? Wat moet ik tegen Siska zeggen? Moet ge een druppel hebben, dat zal misschien helpen om te denken. (*staat recht, neemt drank en glazen en schenkt in*)

GEORGES : Wel ja, van nu af kunnen we al aperitieven. Ik ruik de soep al.

SISKA : (*Op van keuken*) Gaat ge vieren?

GEORGES : Wel ja, Siska jong. We hebben de trofee.

SISKA : *(neemt zich ook een druppel)* Proficiat! *(steekt glas in de hoogte)* Maar deze keer ga ik mee.

(Dolf wrijft zich vertwijfeld over de ogen)

(tot Dolf) Geen zotte kuren meer.

MARIE : *(Op langs achter met kerkboek in de hand)* Elk een goeiedag.

ALLEN : Dag Marie.

MARIE : Is Irma hier?

SISKA : Irma ? Waarvoor hebt gij Irma nodig?

MARIE : Rosa zei dat ze hier was.

SISKA : Ze is hier geweest maar ze is al een tijdje weer weg. Zet u, ook een druppel ?

MARIE : Neen, danke. Het is zoveel of dat ik het had. Ik moet rap naar huis. Mijn man moet straks gaan werken. Zijn eten moet gereed zijn.

SISKA : Ik kan u dan niet helpen, Marie.

MARIE : Ze heeft haar kerkboek bij de beenhouwer laten liggen.

GEORGES : Ja en een kwezel zonder kerkboek is gelijk een huis zonder dak.

SISKA : Ze moet over haar toeren geweest zijn om haar kerkboek zo achter te laten.

GEORGES : Ze had Dolf gezien.

(Dolf gromt. Marie lacht)

SISKA : *(schudt haar hoofd)* Het kan gaan, hé !

GEORGES : En als een oude schuur in brand vliegt.

MARIE : Alle, Irma is toch niet zo oud?

GEORGES : Neen, maar een uitgedroogde schuur brandt ook goed.

(Allen lachen)

SISKA : Marie, ben je gisteren naar de zaal geweest?

MARIE : Neen, ik zat met volk maar bij de beenhouwer stond Rita. *(kijkt naar Dolf)*
Het schijnt dat het nogal wat geweest is.

GEORGES : Het schijnt, het schijnt. De zon schijnt. En ik kan Rita moeilijk als een zon zien.

SISKA : Georges. (*berispend*) Rita heeft een hart als een koekenbrood. Maar ze kan iemand soms wel op de rooster leggen.

GEORGES : Iemand op de rooster leggen, iemand door de modder slepen noem ik dat. Een reputatiedief, dat is ze.

MARIE : Och, ze doet er niemand kwaad mee. We weten van wie het komt. Ik heb ze toch liever over de vloer dan Irma. Je mag dat heilig santje niet onderschatten.

GEORGES : Ze zou in de kerk schijten en het op de heiligen steken.

SISKA : (*berispend*) Georges!

GEORGES : Het is toch waar, ik kan zo'n mensen niet verdragen. Ze wilt heiliger zijn dan de Paus.

DOLF : Nochtans, tegengestelden trekken elkaar aan.

(*Marie lacht*)

SISKA : (*lacht*) Mijn Dolf zegt niet veel maar als hij iets zegt is het waar.

GEORGES : Op een kletskop staat geen haar.

MARIE : Zo kan ik niet verder. Wat moet ik nu met deze kerkboek doen?

SISKA : Leg hem in het kapelleke op de hoek.

MARIE : Dat is een gedacht. De een of andere keer zal ze daar wel landen. Allee, saluut. En veel plezier vanavond. (*Af naar achter*)

ALLEN : Marie, salut.

SISKA : (*tegen Dolf*) Zo'n succes. De parochie is er vol van.

(*Dolf schokschoudert*)

GEORGES : Ik ruik.....

SISKA : Oooo! Mijn soep! (*vlucht naar de keuken*)

(*Georges en Dolf lachen*)

(Op van keuken) Er was niets aangebrand.

GEORGES : Dat heb ik ook niet gezegd. Ge laat mij niet uitspreken. Ik ruik de soep, ging ik zeggen.

KATRIEN : *(Op van achter - met boodschappen en kostuum in papier verpakt - legt boodschappen op tafel en pak in divan)* We zijn er alweer, zie. Al aan het aperitief? Voor mij ook een. Ik heb het verdiend. Aan de kerk kon ik noch weg noch weer. Er was een chique trouw.

GEORGES : Ja, die het lang heeft, laat het lang hangen. Santus.

ALLEN : Gezondheid.

GEORGES : Zou jij dat geloven, dat jij mooier bent door te verouderen.

KATRIEN : Charmeur. Hoe dat jij niet getrouwd bent. Je moet jij toch veel lieven hebben.

GEORGES : Aan iedere vinger één. Beter tien aan de hand dan één aan de band.

KATRIEN : Komen ze vanavond alle tien? Dat wil ik zien. Als onze kinderopas kan komen, zie je ons vanavond ook.

SISKA : Dat zal het zien waard zijn. Het is eens een ander toneelstuk. Blauwbaard.

KATRIEN : Ik ga er vandoor. We moeten zien dat we nog eten hebben vandaag.

(Siska steekt de boodschappen weg)

Ach ja, ma, je hebt nog een halve euro over. *(zoekt in de portemonnee)*

SISKA : Laat maar. Steek het in de spaarpot van de kinderen.

KATRIEN : Zal ik doen.

DOLF : Zijn ze alleen thuis?

KATRIEN : Neen, mijne chérie let erop. Dat is zijn zaterdagvoormiddagwerk.

GEORGES : Doet hij dat nog een beetje goed?

KATRIEN : Goed ? Kind met de kinderen. Voor hem is de zaterdag de dag van de kindsheid. Je zou dat moeten zien. Verleden week kwam ik thuis en hij zat op handen en voeten op tafel met de twee kinderen op zijn rug. Ik zeg: "Wat steek jij uit ?" "Ik speel paard" zegt hij. Ik zeg: "Paard op tafel" " We klimmen op de berg" zegt hij. Ik zeg: "Het zijn ezels die op een berg klimmen" "We klimmen op de berg" zegt hij "tot bij de bloemen." Ik zeg: "Juist, want het zijn de grote

ezels die zover klimmen om bloemen te zien."

(Allen lachen)

Wat het vandaag zal zijn, weet ik niet. Dat is mijn zaterdag verrassing. Het leven kan mooi zijn. Tot vanavond misschien. *(Af langs achter)*

GEORGES : *(staat recht)* Ik ga ook mijn schop afkuisen.

DOLF : Ja ?

GEORGES : Meer kan ik hier niet meer doen. Het is nu uw beurt.

SISKA : Ach, ja. Heb je nu al gevonden wat je zoekt?

GEORGES : Dolf moet nu maar zoeken, ik weet het niet.

DOLF : Ik ook niet.

SISKA : Wat is het eigenlijk dat je zoekt? Misschien kan ik helpen.

(Georges en Dolf bekijken elkaar)

Is het iets van gisteren?

(Georges en Dolf zwijgen)

Vraag het dan aan Irma. *(gaat naar keuken)*

(Georges en Dolf zuchten)

RITA : *(Op van achter)* Geen belet? Ik heb gehoord dat je de trofee hebt.

(Georges en Dolf knikken bedrukt)

Ben je niet blij?

GEORGES + DOLF : *(dof)* Ja, ja...

RITA : Je zou het niet zeggen aan uw gezicht te zien. Is Siska thuis?

DOLF : In de keuken.